

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Κ.ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Την Κυριακή, 24η Οκτωβρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ ετέλεσε στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας την χειροτονία του Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρίας Αφρικής κ.Νικηφόρου.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του Σεβασμιωτάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Γέρων Πηλουσίου κ.Καλλίνικος, Σεβαστείας κ.Δημήτριος, Βεροίας και Ναούσης κ.Παντελεήμων, Ξάνθης και Περιθεωρίου κ.Παντελεήμων, Ελασσώνος κ.Βασίλειος, πρώην Κεντρίας Αφρικής κ.Ιγνάτιος, Κυδωνίας και Αποκορώνου κ.Δαμασκηνός, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Κατάγκας κ.Μελέτιος, Μαρεώτιδος κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας και Βαβυλώνος κ.Νήφων, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου.

Επίσης έλαβαν μέρος οι Πανοσιολ.Καθηγούμενοι Αρχιμ.π.Πρόδρομος της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας Αγίου Όρους, Αρχιμ.π.Αμφιλόχιος της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων Χανίων, Αρχιμ.π.Ιάκωβος της Ιεράς Μονής Πρεβέλης Ρεθύμνης, Αρχιμ.π.Νικάνωρ της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Σπαρμού Ελασσώνος, ο Πανοσιολ.Αρχιμ.π.Ιερόθεος, Σχολάρχης της Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Ακαδημίας και άλλοι κληρικοί.

Παρέστησαν συνοδείες αγιορειτών πατέρων, οι οποίοι απέδωσαν τους εκκλησιαστικούς ύμνους, ο Εντιμ. Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Αλεξάνδρεια κ.Γεώργιος Διακοφωτάκης, ο Εντιμ. κ.Κωνσταντίνος Λούλης, τέως Πολιτικός Διοικητής του Αγίου Όρους, ο Συντονιστής Εκπαιδύσεως Β.Αφρικής και Μ.Ανατολής κ.Σταυρόπουλος, εκπρόσωποι ελληνικών φορέων και συλλόγων της Μ.Πόλεως, εκπαιδευτικοί, ως και πλήθος προσκυνητών από την Ελλάδα, την Κύπρο, την Κεντρική Αφρική και τον Καναδά, όπου ο νέος Αρχιερέυς περιοδικώς διηκόνησε.

Κατά την ομιλία του ο Σεβ.κ.Νικηφόρος ανεφέρθη στην ευθύνη της αρχιερατικής διακονίας, ενώ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς την Αλεξανδρινή Εκκλησία και τον Σεπτό της Προκαθήμενο για την εις Επίσκοπον εκλογή του.

Ο Μακαριώτατος, κατά την αντιφώνησή Του, είπε τα εξής:

«...Και ελθών ευηγγελίσατο ειρήνην υμίν τοις μακράν και τοις εγγύς, ότι δι' αυτού έχομεν την προσαγωγήν οι αμφοτεροι εν ενι Πνεύματι προς τον πατέρα. Αρα ουν ουκέτι εστέ ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού...»(Εφ.σ. 2, 17-19).=

Μέσα στην Θεία Εύχαριστία φανερώνεται και εκφράζεται τέλεια η αγάπη και η παρουσία του Θεού. Το μυστήριο τής θυσίας του Κυρίου δείχνει τον δρόμο τον οποίο έχουμε χρέος ιερό να βαδίσουμε μέσα στην ζωή, προκειμένου να δώσουμε την «καλήν μαρτυρίαν» και να γίνουμε «λυχνάρια φωτεινά» και «άλας της γης».

Αυτή η «καλή μαρτυρία» δεν είναι έννοια αυθαίρετη, αλλά ποταμός φωτισμού, ειρήνης και χάριτος που εκπηγάζει από την θεϊκή αγάπη του Εσταυρωμένου Χριστού και διατρέχει τον όλον άνθρωπο, ως την κορωνίδα της δημιουργίας αλλά και τον τελικό αποδέκτη των ουρανίων δωρεών, όπου και αν ευρίσκεται, «εγγύς» ή «μακράν», όποιος κι αν είναι στην καταγωγή, όποια γλώσσα κι αν ομιλεί, για να τον κάνει «συμπολίτη των αγίων και οικείο του Θεού».

Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε Μητροπολίτα Κεντρίας Αφρικής π.Νικηφόρε,

Με αυτές τις εισαγωγικές θεολογικές σκέψεις, καλείσαι σήμερα από την

Αγία μας Εκκλησία να καταστής κοινωνός και μέτοχος μεγάλου μυστηρίου, του Αρχιερατικού αξιώματος. Σήμερα μεταβάλλεσαι σε έναν ακόμη κρίκο της Αποστολικής διαδοχής της Εκκλησίας, όπου η βιαία πνοή του Παρακλήτου παραβλέπει τις κοινές ανθρώπινες ατέλειες και χειροτονείσαι Επίσκοπος, ανερχόμενος την ιερά κλίμακα της Αρχιερωσύνης, “εις τύπον και τόπον Χριστού”.

Μέγα το αξίωμα του Επισκόπου, αδελφέ, αλλά και βαρύ και κοπιώδες το έργο. Ο σοφός καθοδηγητής της Αιγύπτου Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης χαρακτηρίζει την αρχιερατική διακονία «έργον και ουκ άνεσιν, φροντίδα και ου τρυφήν, λειτουργίαν υπεύθυνον και ουκ αρχήν ανεξέταστον, πατρικήν κηδεμονίαν και ου τυρανικήν αυτονομίαν», ο δε υψυπετής αετός της θεολογίας Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός λέγει ότι το έργο του Επισκόπου είναι «το αρπάσαι κόσμον και δούναι θεώ και θεόν ποιήσαι τον άνθρωπον».

Η μέχρι σήμερα καλλίκαρπη ιερατική σου διακονία αποτελεί εχέγγυο για την μελλοντική ποιμαντορική σου δράση, σύμφωνα με τους παραπάνω Πατερικούς λόγους.

Προερχόμενος από ευσεβή οικογένεια από νεαρής ηλικίας αφιέρωσες την ζωή σου στον Αρχιποίμενα Χριστό, μονάσας από το 1971 στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων Χανίων, της γλυκυτάτης μας γενέτειρας νήσου Κρήτης, έτος κατά το οποίο είσήλθες και στην ιερωσύνη, διά των τιμών χειρών του αιμνήστου Μητροπολίτου Κυδωνίας και Αποκορώνου κυρού Νικηφόρου. Αργότερα μετέβης στο Αγιώνυμο Όρος και έγινες μέλος της συνοδείας του αιμνήστου Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησία, μοναχού Γερασίμου Μικραγιαννανίτου. Έκτοτε παρέμεινες στον αγιοτόκο Άθωνα, έλαβες και τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και έχοντας προχωρήσει τις θεολογικές σου σπουδές, ανέλαβες την ευθυνοφόρο, όσο και ευαίσθητη διακονία, κατ’ αρχάς του αναπληρωτή Σχολάρχου και μετά του Σχολάρχου της περιιάκουστης Αθωνιάδος Σχολής για σχεδόν 20 ολόκληρα έτη!

Μεγάλη η ευλογία της θεομήτορος στην ζωή σου! Μοναχός στο Όρος και ταυτόχρονα διδάσκαλος, λόγω καί πράξει, των μελλοντικών λειτουργών των φρικτών του Χριστού Μυστήριων!

Ο Μοναχισμός αποτελεί θεόσδοτο τρόπο ζωής. Μοναχός είναι κατὰ τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, «ο των υλικών πραγμάτων τον νουν αποχωρίσας και δι’ εγκρατείας και αγάπης και ψαλμωδίας και προσευχής προσκαρτερών τω θεώ» (ΕΠΕ 90, 100). Σύμφωνα μ’ αυτούς τους ορισμούς ο μοναχός ζη μονίμως για τον θεό καὶ κατὰ θεόν καὶ αποβάλλει κάθε τι που εμποδίζει την ένωσή του με Αυτόν.

Η διαδικασία αυτή είναι βιωματική, εσωτερική, χωρίς λόγους και γραφίδες, αλλά ταυτόχρονα και τηλαυγής. Διότι ο μοναχός, αγωνιζόμενος αυστηρά κατά μόνας, διδάσκει με την ταπεινή ζωή του και το φωτεινό του παράδειγμα, με το χαμόγελο της αγάπης και το πνεύμα της συγκαταβάσεως προς όλους. Αρκεί μόνον να σταθούμε στις αγιασμένες μορφές των ασκητών της Νιτρίας, οι οποίες κινούμενες σεμνά στους δρόμους της πολύβουης Αλεξανδρείας των πρώτων χριστιανικών αιώνων προς πώληση των εργοχείρων τους, εδίδασκαν τον κόσμο και μόνον με την σύντομη παρουσία τους.

Ωστόσο η εγνωσμένη αγάπη σου για την ζωντανή εικόνα του θεού, τον άνθρωπο, οδήγησε τα βήματά σου μακριά από την αγιαστική ησυχία του Αγίου Όρους, στο πνευματικό γεώργιο της Ιεραποστολής, τόσο πλησίον του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κ.Αναστασίου, όσο και κοντά στον πολυσέβαστο Γέροντα Ιγνάτιο, τον ποτέ Μητροπολίτη Κεντρίας Αφρικής και πλέον προκάτοχό σου. Συνέβαλες τα μέγιστα, δια της λιπαράς θεολογικής σου παιδείας, τόσο στην μαρτυρική Εκκλησία της Αλβανίας, όσο και στην αγωνιζόμενη εκκλησιαστική Επαρχία του Κογκό, ώστε να οργανωθούν και να λειτουργήσουν εκκλησιαστικά εκπαιδευτικά καθιδρύματα, από τα οποία προκύπτουν τα γηγενή ιερατικά στελέχη.

Αναφερόμενος, ως ο Προκαθήμενος του παλαιφάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού

θρόνου του Αγίου Μάρκου, στην Ιερά Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής, θα ήθελα, αν και γνωρίζω ότι προσκρούω στην σεμνότητά του, να αναφερθώ εδώ στον πλούσιους πνευματικούς καρπούς που προσέφερε η επταετής ποιμαντορική δράση του πολιού Ιεράρχου, Σεβασμιωτάτου κ.Ιγνατίου, στην ιστορική αυτή Μητρόπολη της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, κορωνίδα της οποίας υπήρξε η περίζηλη θεολογική Σχολή της Κινσάσα.

Σας ευχαριστούμε, σεπτέ Γέροντα, για όσα προσφέρατε στο Πατριαρχείο από το 1981, όταν αρχίσατε, κατ' αρχήν περιοδικά και αργότερα μόνιμα, να αναλώνετε τον εαυτό σας στην Ιεραποστολή. Σας ευχαριστούμε για το θυσιαστικό πνεύμα και την καρποφόρα δράση που αναπτύξατε υπέρ των εμπειρισμάτων μα αγαθών αφρικανικών ψυχών. Και σας ευγνωμονούμε για το σπουδαίο αυτό πανεπιστημιακό καθίδρυμα της Κινσάσα, από το οποίο η Εκκλησία μας μόνο πνευματικό όφελος έχει, αφού εκεί καταρτίζονται κατά θεόν περί την «επιστήμη των επιστημών», την ιερά θεολογία, οι γαλλόφωνοι υποψήφιοι κληρικοί και οι λοιποί σκαπανείς του Ευαγγελικού λόγου στην Αφρική.

Η διάκρισή σας μεγάλη, ώστε με πλήρη συναίσθηση των πολλαπλών ευθυνών του επισκοπικού καθήκοντος, υποβάλατε προ μηνών την παραίτησή σας, προκειμένου νεότερος στην ηλικία μα κατηρτισμένος πνευματικά κληρικός να αναλάβει το πηδάλιο της νοητής αυτής ολκάδος του Κυρίου. Η Ιερά Σύνοδος του πρεσβυγενούς Πατριαρχείου μας, σεβομένη την επιθυμία σας, προέβη στην εκλογή του π.Νικηφόρου και να, σήμερα όλοι εδώ, κυκλώνουμε τον Εψηφισμένο νέο Μητροπολίτη, παρακαλώντας το Τελεταρχικό και Πανάγιο Πνεύμα να τον καταστήσει άξιο διάδοχο της Αποστολικής Παρακαταθήκης και καταξιωμένο «σοπορέα» του Ευαγγελικού λόγου στον ιεραποστολικό αγρό της Κεντρώας Αφρικής.

Αγαπητέ π.Νικήφορε,

Λαμβάνοντας σήμερα την Αρχιερωσύνη, πορεύεσαι να πράξεις, με αυξημένη πλέον την ευθύνη, αυτό που ήδη γνωρίζεις, την ιεραποστολική διακονία. «Πορευθέντες εις τον κόσμον άπαντα κηρύξατε το ευαγγέλιον πάση τη κτίσει». (Μάρκ. ιστ', 16).

Ομιλώντας περί Ιεραποστολής στις ατέρμονες αφρικανικές εκτάσεις, ομιλούμε ουσιαστικά περί της θυσιαστικής αγάπης. Πρόκειται περί έργου μαρτυρικού, μία μαρτυρία Χριστού, μία αφιέρωση πλήρης χωρίς μέση οδό! Ο Ιεραπόστολος προσφέρει τα πάντα, γίνεται ολοκαύτωμα και θυσία στον ιερό βωμό της φιλανθρώπου αγάπης για τον ταπεινό κάτοικο της Αφρικής, στην ψυχή του οποίου γεννάται η πεποίθηση ότι και γι' αυτόν υπάρχει πλέον ένας στοργικός θεός και ένας άνθρωπος, ο Ιεραπόστολος, που του αποκαλύπτει τις Αιώνιες Αλήθειες των λόγων του Ιησού, συμμερίζεται την ένδεια και την αγωνία του και συμπάσχει, προκειμένου να του προσφέρει αυτά τα πολύτιμα υλικά αγαθά, που ο ανεπτυγμένος κόσμος θεωρεί αυτονόητα για τον καθένα. Έτσι επεκτείνεται στους αιώνες, στον χώρο και τον χρόνο, το Αποστολικό λειτούργημα και αποκαλύπτεται ο θεός της αγάπης προς όλους τους λαούς. Μεταμορφώνεται κατ'αυτόν τον τρόπο ο κόσμος των φυλών, ανακαινίζεται πνευματικά το ανθρώπινο στοιχείο, φωταγωγείται με την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος το αγαθό αφρικανικό πρόσωπο.

Κοντά σου σήμερα οικεία και προσφιλή πρόσωπα, οι οικογενείς σου, οι φίλοι, οι αδελφοί συνασκητές Πατέρες, ο σεβάσμιος π.Πρόδρομος, Ηγούμενος της Μεγίστης Λαύρας. Κοντά σου σήμερα και λαμπρή χορεία Ιεραρχών με τους οποίους ακατάλυτοι ανθρώπινοι και πνευματικοί δεσμοί σε συνδέουν από παλαιά. Οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Γέρων Πηλουσίου κ.Καλλίνικος, Σεβαστείας κ.Δημήτριος από τον Πάνσεπτο Οικουμενικό Θρόνο, Βεορίας και Ναούσης κ.Παντελεήμων, Ξάνθης κ.Παντελεήμων και Ελασσώνος κ.Βασίλειος από την αδελφή Εκκλησία της Ελλάδος, Κυδωνίας και Αποκορώνου κ.Δαμασκηνός από την Εκκλησία της Κρήτης, ως και οι θεοφιλ. Επίσκοποι μας Κατάγκας κ.Μελέτιος, Μαρεώτιδος κ.Γαβριήλ και Βαβυλώνος κ.Νήφων, σε παισιώνουν, για να ενώσουν τις θεοπειθείς ευχές τους με την ευχή της όλης Εκκλησίας για καρποφόρο, αγιαστική, θυσιαστική διακονία.

Διά των αγίων αδελφών εκφράζουμε ευγνώμονες ευχαριστίες προς τους Σεπτούς Προκαθημένους τους, τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίο και τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ.Ιερώνυμο, διότι πάντοτε έρχονται πολύτιμοι συναρωγοί και φιλάδελφοι συναντιλήπτορες στο εν γένει ποιμαντικό έργο του Πατριαρχικού θρόνου των Αλεξανδρέων.

Και τώρα, θεοφιλέστατε αδελφέ, πρόσελθε στο ιερό θυσιαστήριο με καρδιά μεστή ευγνωμοσύνης προς το άπειρο έλεος του θεού. Πρόσελθε για να προσφέρεις την ύπαρξή σου στην πανσθενουργό χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Τούτη την στιγμή, αλλά και σε κάθε στιγμή της ζωής σου, ψάλλε μυστικά το «ευλόγει η ψυχή μου τον Κύριον». Κάμε τον εαυτό σου υμνωδό του θείου θελήματος και του θείου ελέους! Κράτησε μόνον «ο έχεις» μέχρι τελευταίας σου πνοής: διατήρησε την πίστη και την ελπίδα σου προς τον θεο κραταιά, την άγαπη σου άβεστη προς την μητέρα Εκκλησία και την αγωνιστική σου διάθεση αδιάπτωτη, για να λάβεις τον αμαράντινο της δόξης στέφανο. Είσελθε λοιπόν «εις την χαράν του Κυρίου σου». Αμήν!

Ακολούθως παρετέθη εόρτια δεξίωση στην Αίθουσα του θρόνου της πολυαιωνίου Ιεράς Πατριαρχικής Μονής, κατά την οποία ο Μακαριώτατος εδώρησε στον νεοχειροτονηθέντα Ιεράρχη σταυρεγκόλπιο και αρχιερατική ράβδο. Τέλος, ο Σεβ.Νικηφόρος παρέθεσε επίσημο γεύμα στο εντευκτήριο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας.